

[Ministeren for skatter og afgifter.]

nende driftsmidler i en virksomhed, et saldoafskrivningssystem med afskrivning af alle virksomhedens maskiner under ét. Ved køb indgår en maskine i afskrivningssaldoen med anskaffelsessummen, og ved salg udgår den af saldoen med salgssummen. På saldoen, som den er hvert år efter tidligere foretagne afskrivninger, kan der afskrives indtil 30 pct.

Det, venstre nu foreslår, er, at anskaffelser, der finder sted fra og med indkomståret 1975, skal indgå i denne saldoværdi med 120 pct. af anskaffelsessummen. Efter min vurdering betyder venstres forslag en uheldig komplicering af det ret enkle saldoafskrivningssystem, vi nu efterhånden har arbejdet med i mange år. Man kunne godt spørge, hvordan man er nået frem til, at der lige præcis skal regnes med 20 pct. som tillæg til anskaffelsessummen. Det kan også forekomme mærkeligt, at aktiver med måske vidt forskellig levetid skal have samme procentvise tillæg. Tillægget kommer endvidere også et aktiv til gode, selv om skatteyderen kun beholder det ganske kort tid, således at han reelt ikke får noget inflationstab på aktivet.

Det, venstre foreslår, vil, så vidt jeg kan se, også kunne føre til en del misbrug via afskrivningsordningen. Det hænger sammen med, at maskiner, der sælges, som nævnt udgår af afskrivningssaldoen alene med salgssummen uden noget modsvarende 20 pct. tillæg. På dette punkt foreslås der nemlig ikke nogen ændring i venstres forslag. Der lukkes her op for muligheden for ved køb og hurtigt videresalg at tilvejebringe en forøgelse af afskrivningssaldoen uden nogen reel ændring af driftsmiddelbestanden. Også ved bytte af ældre driftsmidler opstår der muligheder for misbrug, idet begge parter i et sådant bytte herved kan skaffe sig et forøget afskrivningsgrundlag.

Det, jeg her har nævnt om nyanskaffelser, der skal indgå i afskrivningsgrundlaget med 120 pct. af anskaffelsessummen, er hovedprincippet i venstres afskrivningsforslag. Vi kan ikke gå ind for, at der foretages en sådan ændring af principperne i afskrivningsloven. Det forekommer os at være et tvivlsomt princip, der kan komplicere det nuværende ret enkle afskrivningssystem, og det vil, sådan som det er udformet i lovfor-

slaget, åbne mulighed for en del misbrug, der vil kunne bringe hele afskrivningssystemet i yderligere miskredit; det synes jeg vi har en fælles forpligtelse til at søge at undgå.

Fra regeringens side må vi anbefale, at man i stedet vedtager det lovforslag, vi har fremsat, og som sigter på en øjeblikkelig og hurtig forbedring af den helt øjeblikkelige og meget vanskelige beskæftigelsessituation.

Jeg skal nævne, at ud over dette med princippet for afskrivningerne indeholder venstres forslag nogle mindre ændringer. Det drejer sig om beløbsgrænsen for de småaktiver, hvis anskaffelsessum kan fradrages fuldt ud i anskaffelsesåret. Venstre foreslår her en forhøjelse fra 1.200 kr. til 1.800 kr. Det forslag kan regeringen ikke medvirke til. Vi er i en situation, hvor vi på alle leder og kanter leder efter provenu for at sikre statens finanslov, og her sker der det, at man foreslår en ændring, som vil betyde provenumæssigt tab af størrelsesordenen 100 mill. kr. Det finder vi ikke rimeligt med de foranstaltninger, folketinget i øvrigt må træffe i disse dage.

Jeg vil gerne gøre den samme betragtning gældende vedrørende det næste lovforslag, som går ud på en forhøjelse af beløbsgrænsen for afskrivningsmulighederne af erhvervsmæssigt benyttede personautomobiler fra 40.000 kr. til 55.000 kr. Jeg vil dog her gerne gøre den tilføjelse, at vi er parat til at se på, om der er nogle særlige områder, hvor noget kunne tale for, at der sker en ændring af beløbet 40.000 kr., og jeg vil godt nævne, at jeg her først og fremmest tænker på hyrevognene.

Jeg skal derefter gøre nogle enkelte bemærkninger til venstres forslag om ændringer i investeringsfondsloven. Den vigtigste af de ændringer, som venstre foreslår, går ud på en forhøjelse af adgangen til at foretage henlæggelse til investeringsfond fra de nuværende 20 pct. af virksomhedens overskud til 25 pct. Hertil vil jeg sige, at regeringen er ikke tilhænger af, at der gennemføres en sådan udvidelse af adgangen til at henlægge til investeringsfonds. Vi kan heller ikke her tiltræde, at der gennemføres disse generelle forbedringer, uden at det ses i sammenhæng med den fordeling af værditilvæksten, som jeg nævnte tidligere.

En anden ændring, venstre foreslår, er, at